

ČEGA SE BOJIM ???

Ja sam dijete i bojim se odraslih. Bojim se da ću se jednog dana probuditi kao ista takva odrasla osoba i da mi više neće biti pomoći. Ne mogu da vjerujem kakav svijet grade za nas i koliko malo im je stalo do naše budućnosti. Pored svih zaloga koje nam ostaviše, korupcija je možda najgora od svih. Možda zato što je nekako sveobuhvatna pa se zavukla u svaku poru našeg društva. Od vrtića svakodnevno gledamo koruptivne radnje, samo ih ne znamo imenovati. Počevši od „glupsonskih“ recitovanja na priredbama (njoj/njemu je mama učiteljica i on „po pravilu“ zna recitovati jer se ta sposobnost prenosi sa koljena na koljeno), do upisa u željenu školu i dobijanja dobrih ocjena (jer se i znanje prenosi sa koljena na koljeno!). Mislim da i većina svakodnevnih problema naših roditelja potiče zbog toga što su okruženi korupcijom. Ja stalno čujem da je neko u boljoj poziciji zbog poznanstva, da je neko dobio radno mjesto zbog toga što je nečiji sin ili kćerka, da neko ima milione zato što je nekoga prevario ili ukrao od nekoga. Zar to nije korupcija?

I onda me zanima kako se odrasli ne zapitaju: „Kakvu mi to poruku šaljemo djeci???” Da li nas to motiviše da učimo, da napredujemo, da se potrudimo da budemo najbolja verzija sebe. Naravno da ne! Ja ne vidim da ću svojim radom i trudom bilo šta postići. Tako mi bar moja okolina kaže! Ja ne vjerujem da se treba truditi i dati sve od sebe. Tako mi bar moja okolina kaže! Te stvari su za one koji imaju nekoga ko će ih „pogurati“ ili nekoga ko ima koga ucijeniti da bi ostvario svoj cilj. Ja ne želim da budem takav i stvarno se pitam kako i zašto su nas odrasli doveli u ovu poziciju. Ja želim da mislim da ću svojim trudom ostvariti sve što poželim. Ja sam spreman da odrastam u društvu u kojem se cijene prave vrijednosti i gleda se samo na kvalitet ljudi, a ne na porodično i prijateljsko stablo. Da li mi to neko može omogućiti? Da li se odrasli mogu probuditi?

Dušan Bajić

SŠC Jovan Cvijić, Modriča, II3